

Dostojni Goście, Szanowni Absolwenci, Drodzy Uczniowie, Rodzice i Nauczyciele!

Z prawdziwym wzruszeniem stoję dziś przed Państwem, w tak uroczystym dniu. Mam bowiem świadomość niepowtarzalności tej chwili. Oto dzisiaj, 30 listopada 2018 roku, zebrali się w murach naszej szkoły ludzie połączeni przez jedno miejsce na ziemi, Szkołę na Otwockiej 3. Dzieje się to w 100-lecie odzyskania przez Polskę Niepodległości oraz 90-lecie od momentu, gdy istnieje tu szkoła, z krótką przerwą związaną z następstwami wybuchu II Wojny Światowej. To dla mnie ogromne wyróżnienie, ale także wyjątkowe przeżycie być dyrektorem Szkoły w Jej roku jubileuszowym, zwłaszcza, że jestem absolwentką Szkoły Podstawowej nr 126 i Liceum Ekonomicznego nr 9, jak również moje miejsce pracy od 30 lat to Otwocka 3.

Szanowni Państwo, odzyskanie przez Polskę niepodległości wiązało się z koniecznością natychmiastowego utworzenia wszelkich instytucji zapewniających funkcjonowanie odradzającego się po 123 latach państwa. Dotyczyło to również systemu edukacji, dotychczas w pełni podporządkowanego polityce zaborców, a tym samym pozbawionego jednolitego programu nauczania, wykwalifikowanych kadr, a także odpowiedniej infrastruktury. Budynek szkół położony przy ul. Otwockiej został wybudowany w latach 1925-1927 wg projektu architekta Konstantego Sylwina Jakimowicza, jako jeden z ośmiu pierwszych murowanych budynków szkolnych powstałych w Warszawie po odzyskaniu niepodległości przez Polskę. Nasza szkoła od 1932 r. nosi imię Adama Asnyka. W tamtym roku Gazeta Polska pisała: „Naprzeciwko imponującej budowli Bazyliki na Pradze, na Otwockiej, wznosi się gmach jednej z najładniejszych szkół powszechnych Warszawy. Szkoła ta wcielając w życie ideały poety – społecznika XIX w. Adama Asnyka, przyjęła to imię za swe godło”. Przed wojną szkoła była placówką bardzo nowoczesną, wyposażoną w liczne pracownie m.in. gospodarstwa domowego, pracownię robót, gdzie dzieci uczyły się stolarstwa, modelarstwa, ślusarstwa, intrologatorstwa, zabawkarstwa, wykonywania pomocy naukowych, był gabinet psychologiczny i lekarski. Szkoła realizowała eksperymentalny program nauczania. Przyjeżdżali do niej naukowcy i nauczyciele z różnych krajów.

Niestety rozwój szkoły został przerwany przez II wojnę światową, uczniowie i nauczyciele musieli opuścić placówkę i szukać schronienia m.in. w pobliskich, gościnnych murach Bazyliki Najświętszego Serca Jezusowego, gdzie odbywały się tajne komplety. W latach 1939-1944 gmach szkolny znajdował się w rękach okupanta niemieckiego, który umieścił w nim komisariat policji.

Po kilku dniach od wybuchu powstania warszawskiego, Niemcy, w obawie przed nadejściem wojsk rosyjskich, opuścili budynek. Okoliczna ludność z powodu głodu zaczęła grabić, co się dało. Nauczyciele mieszkający w domach przy szkole zorganizowali dyżury w dzień i w nocy, aby ocalić węgiel i budynek szkoły. We wrześniu 1944 r., wraz z zajęciem prawobrzeżnej Warszawy przez wojską radziecką, w gmachu ulokowano Urząd Miasta Warszawy, który funkcjonował w nim do 1945 r.

Od 15 września 1944 r. rozpoczęła się nauka w prywatnych mieszkaniach, gromadząc dzieci w niewielkich grupkach, ze względu na bezpieczeństwo. Jedna z nauczycielek chodziła codziennie do pracy pieszo z Ząbek narażając życie. Nauczyciele oddawali swoje mieszkania do dyspozycji szkoły. Zaraz po zakończeniu działań wojennych w Warszawie z powodu braku nauczycieli w Szkole Podstawowej nr 126 powstały kursy pedagogiczne 3 miesięczne, później 6 miesięczne, a w końcu Liceum Pedagogiczne. Szkoła nr 126 od roku 1946 do 1950 była szkołą ćwiczeń. W roku 1950 Liceum Pedagogiczne z powodu powiększenia ilości klas przeniesione zostało na ul. Czerniakowską.

W budynku przy Otwockiej, wpisanym w tym roku szkolnym do rejestru zabytków, funkcjonowały szkoły: Szkoła Podstawowa nr 126, Gimnazjum nr 32, Zespół Szkół nr 112, a także Liceum Ekonomiczne nr 9 i Szkoła Podstawowa nr 354. Od lipca 2012 r. w budynku ma swoją siedzibę również Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna nr 5. Na Otwockiej 3 wykształciło się kilka pokoleń młodych warszawiaków, wielu z nich pełni ważne funkcje w społeczeństwie, jak również pracowało wielu wspaniałych i oddanych nauczycieli.

W tym miejscu pragnę wyrazić najwyższe uznanie dla wysiłku, poświęcenia i pracy dyrektorów, nauczycieli, księży, pracowników administracji i obsługi, którzy przez wiele lat tworzyli historię i tradycję tej szkoły. Prowadzili do sukcesów, wychowywali, wpajali właściwe wartości, wpływali na rozwój szkoły i jej pozytywny wizerunek i wysoko postawili poprzeczkę nam, następnym pokoleniom nauczycieli. Składam serdeczne podziękowania emerytowanym dyrektorom naszych szkół: pani Krystynie Gładysz – Gensler, Panu Janowi Pieńkowskiemu i Panu Wojciechowi Nasifowskiemu.

Obecnie w budynku przy Otwockiej 3 mieści się Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi nr 354 im. A. Asnyka, powstała w 2011 roku. Dziś liczy 16 oddziałów, razem z gimnazjum. Uczęszcza do niej 315 uczniów. W tym miejscu składam serdeczne podziękowania nauczycielom i pracownikom obecnie pracującym w szkole, za wszystko to, co powstało i powstaje – za wspólne działania dla dobra uczniów i społeczności lokalnej. Dobre rzeczy zawsze rodzą się tam, gdzie zbierają się dobrzy ludzie, gdzie jest przestrzeń i warunki dla realizacji marzeń. Szkoła na Otwockiej jest właśnie takim miejscem. Wierzę, że ideały, które przyświecały naszemu patronowi Adamowi Asnykowi, i które przekazujemy naszym wychowankom, poprowadzą ich do wspaniałej przyszłości!

Renata Wilczyńska